

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném s předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **R. E.**, zast. JUDr. Rudolfem Postlem, advokátem v Podbořanech, Masarykovo náměstí 14, proti žalovanému **Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká hradební 3118/48, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2006, č. j. 42 Ca 17/2006 - 21, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem svým rozsudkem ze dne 29. 12. 2006, č. j. 42 Ca 17/2006 - 21, vyhověl žalobě podané žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2006, č. j. 3125/DS/06/77459/VA, a toto rozhodnutí zrušil s tím, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Tento rozsudek napadl žalovaný u Nejvyššího správního soudu kasační stížností. Současně žalovaný navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil tím, že po vydání zrušujícího rozsudku krajského soudu je jeho povinností ve správním řízení nadále pokračovat a nově rozhodnout, nicméně, za situace, kdy by byl v řízení před Nejvyšším správním soudem úspěšný, mohla by zde existovat souběžně dvě rozhodnutí vydaná ve správním řízení v téže věci. Tato situace je nejen nežádoucí, ale lze v ní spatřovat nenahraditelnou újmu ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Poukázal v této souvislosti na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správní soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, kde je taková potenciální situace označena za nežádoucí a procesními instituty správního práva obtížně řešitelná.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se

nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora citovaných ustanovení zákona je zřejmé, že i v řízení před Nejvyšším správním soudem může být kasační stížnosti ve výjimečných případech přiznán odkladný účinek; musí však být prokázáno kumulativní splnění všech podmínek uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Odkladný účinek kasační stížnosti přitom může být přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (viz. usnesení Nejvyššího správního soudu č. 786/2006 Sb. NSS).

Ze shora popsané argumentace stěžovatele je zřejmé, že hrozbu vzniku nenahraditelné újmy (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) spatřuje v nežádoucí situaci, kdy by vedle sebe mohla existovat dvě rozdílná rozhodnutí vydaná v téže věci. Nejvyšší správní soud shodně se stěžovatelem považuje vznik této situace za nežádoucí, se stěžovatelem se nicméně neshoduje v tom, že by v případě, pokud by skutečně taková situace nastala, šlo o nenahraditelnou újmu ve smyslu posledně zmiňovaného ustanovení. Přiznání odkladného účinku je zákonem koncipováno jako zcela výjimečný institut fakticky prolamující účinky pravomocných správních či (v případech uvedených v § 107 s. ř. s.) soudních rozhodnutí. Nenahraditelnou újmu, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout tedy musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, in. www.nssoud.cz). O takový případ se v projednávané věci zcela nepochybně nejedná, neboť případná souběžná existence dvou vzájemně si odporujících správních rozhodnutí je situací právně řešitelnou.

Jakkoli se stěžovatel zcela případně odvolává na právní názor vyslovený rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu ve věci publikované pod č. 1255/2007 Sb. NSS, kde se žalovaným předestřená situace označuje za nežádoucí a procesními instituty příslušným správním procesům obtížně řešitelnou, nelze ještě bez dalšího uzavřít, že jde o případ hrozící nenahraditelné újmy. Pokud by tomu tak bylo, zákon (s. ř. s.) by nepochybně v případech, kdy je kasační stížnost podávána správním orgánem ve věci zrušujícího rozsudku krajského soudu, přiznal tomuto návrhu odkladný účinek *per se*. Jelikož tomu tak není, musí být i v těchto případech individuálně posuzováno, zda hrozba popsané situace může být, s ohledem na konkrétní okolnosti případu, považována za nenahraditelnou újmu, či nikoli. V tomto smyslu se ostatně vyslovil i Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném usnesení rozšířeného senátu, kde se uvádí, že „*s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě (...) Právě pro individuálnost každého případu zákon nespojil (...) samo podání kasační stížnosti s odkladným účinkem, aby ve výjimečných případech mohlo být vydáno individuální soudní rozhodnutí respektující zvláštní okolnosti případů, které odůvodní jinak obvyklé vlastnosti právní moci soudního rozhodnutí, které je výsledkem provedeného přezkumu správního rozhodnutí, totiž závažnost a nezměnitelnost soudního rozhodnutí*“.

Vzhledem k tomu, že žalovaný blíže nespecifikoval, v čem konkrétně by v projednávané věci možná konkurenční existence dvou protikladných správních

rozhodnutí mohla být považována za újmu, která je nenahraditelná, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhodnotit jako nedůvodný. Z tohoto důvodu proto rozhodl, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu